

Het nadeel van vooruitdenken

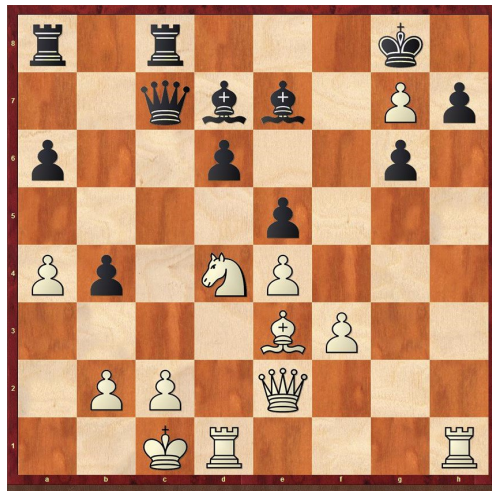
“Schaken is vooruitdenken”, zo wordt vaak beweerd, met name door mensen die zelf niet schaken. Want schakers weten dat vooruitdenken een belangrijke rol speelt in het schaken, maar dat er meer bij komt kijken echt goed te schaken. Op de vraag hoeveel zetten hij vooruitdacht antwoordde ooit een schaakgrootmeester: “Eén. Maar dan wel de goede zet!” Iedere schaker denkt in elke willekeurige stelling wel een paar zetten vooruit, vaak zonder dat hij of zij het zichzelf realiseert. Je gaat toch altijd even na bij een voorgenomen zet wat de tegenstander daarop kan doen en dan ben je eigenlijk al aan het vooruitdenken. In de meeste stellingen kun je nauwelijks vooruitdenken, omdat er veel te veel mogelijkheden zijn, maar in sommige stellingen kun je gedwongen zetten doen, waardoor vooruitdenken wel goed mogelijk is. Daar worden partijen mee gewonnen, maar ook door verloren! Hoe dat kan? Daar zagen we in de interne competitie van Eeuwig Schaak van vorige week een paar fraaie voorbeelden van.

Jan Rijkse kwam tegen Kees van Hogeloon al snel heel goed te staan: hij won een pion en dreigde met aanval op dame en toren de kwaliteit te winnen. Kees zocht naar een manier om die dreiging te pareren, zag wat vervelende tussenschaakjes aankomen, besloot om die te voorkomen maar te rocheren, maar o ja: die onmiddellijke dreiging even vergeten... Jan won dus de kwaliteit, Kees ging daarop volop in de aanval, maar Jan gaf het voordeel niet meer uit handen en won de partij. Gerard Snoeijs was goed bezig tegen Cees Buurman. Hij kreeg een mooie aanval en was zo druk bezig met die aanval dat hij even zijn eigen koning vergat... en Cees verraste hem met mat. In de partij tussen Patrick Heijnen en John van Helden wisselden de kansen voortdurend. John won de kwaliteit, Patrick snoepte wat pionnetjes mee en stond toen feitelijk gewonnen, maar ook hij was zo druk bezig met plannen voor enkele zetten verder dat hij zijn paard in liet staan en daardoor toch nog verloor.

Jan Konings slaagde tegen Hans Otten erin zijn kansen te berekenen zonder zich te laten verrassen. Hij speelde volop in de aanval, kreeg een fraaie aanval op de koning en Hans ging mat. Ad Bruijns laat zich zo goed als nooit verrassen. Hij speelde vlekkeloos tegen Cor Lazeroms en dirigeerde zijn stukken gedecideerd naar de ideale velden. Cor kwam in het nauw, verloor materiaal en daardoor de partij. Cor omschreef het zelf als een kat- en muis-spel, met Ad als kat en Cor als muis.

Maar soms loont vooruitdenken wel degelijk. In een partij die Ted van Eck afgelopen week bij De Pion in Roosendaal tegen Kees van Hogeloon speelde zag hij een fraaie combinatie van 7 zetten diep.

22.Th1xh7!!,Kg8xh7 23.Dc2-h2+,Kh7xg7 24.Dh2-h6+,Kg7-f7 25.Dh6-h7+,Kf7-e8
26.Dh7xg6+,Ke8-d8 27.Dg6-g8+,Ld7-e8 28.Pe4-d6+ en wit wint de dame. Ted van Eck op zijn best!

Ted van Eck